

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314201459
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8314201459.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1. Mgr. M. L., nar. XX. X. XXXX, bytom O. XX, I., 2. Bc. V. L., nar. XX. X. XXXX, bytom O. XX, I., oboch právne zastúpených JUDr. Petrom Rakom, advokátom, Masarykova 13, Prešov proti žalovanému: NBP, s.r.o., Námestie slobody 2, Humenné, IČO: 46 218 343, o ochranu osobnosti a o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní žalobcov i žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 5C/30/2014 - 23 zo dňa 27. februára 2014, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

retrvávajúcich zdravotných problémov.votné problémy - diagnlovaných v 2.dá jeho podielu. e č. 169 k. ú. P. má žalobca, neprednČiastočne m e n í uznesenie súdu prvého stupňa tak, že

- návrh žalobcov na nariadenie predbežného opatrenia zákazom nakladania s nehnuteľnosťami v celom rozsahu zamietla

- ukladá žalovanému, aby pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu ku každému zo žalobcov zložil do úschovy na Okresnom súde Humenné peňažné sumy po 20.000,- eur do 7 dní od doručenia tohto uznesenia.

V prevyšujúcej časti, ktorou bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému previesť vlastnícke právo k nasledujúcim nehnuteľnostiam:

- stavbe so súpisným číslom XXXX, druh stavby: poliklinika, postavenej na parcele č. 3377/4,
- pozemku č. 3377/4, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 2118 m²,
- pozemku č. 3377/5, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 145 m²,
- pozemku č. 3377/6, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 144 m²,

všetkým vedeným na LV č. XXXX, pre k. ú. I., a to najmä tieto nehnuteľnosti predať, darovať, postúpiť, založiť, zriadiť k nim vecné bremeno, resp. inak založiť či scudziť, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/30/2014.

V prevyšujúcej časti súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

V dôvodoch uviedol, že žalobcovia vo veci samej sa domáhajú nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v dôsledku tragickej udalosti, úmrtia ich syna, došlo k zásahu do ochrany osobnosti žalobcov, pričom tragická udalosť sa stala v nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Každý zo žalobcov žiada ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy vo finančnom vyjadrení po 150.000,- eur. Súčasne žiadali nariadiť proti žalovanému predbežné opatrenie, ktorým by mu súd uložil do 7 dní zložiť do úschovy súdu sumu 100.000,- eur, a to na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a zároveň zakázal žalovanému previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to stavbe so súpisným číslom 2045, druh stavby: poliklinika, postavená na parcele č. 3377/4, pozemku č. 3377/4 zastavané plochy a nádvoria o výmere 2118 m², pozemku č. 3377/5 zastavané plochy a nádvoria o výmere 145 m², pozemku č. 3377/6 zastavané plochy a nádvoria o výmere 144 m², ktoré sú vedené na LV č. XXXX pre kat. územie I., a to najmä tieto nehnuteľnosti predať, darovať, postúpiť, prenajať, založiť, zriadiť k nim vecné bremeno, resp. inak zaťažiť, či scudziť a to čo len jednu nehnuteľnosť na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Dôvodnú obavu z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia odôvodňovali tým, že žalovaný je spoločnosťou s ručením obmedzeným so základným imanom vo výške 5.000,- eur, môže robiť úkony smerujúce k zmenšeniu svojho majetku a znemožneniu vymožitelnosti nároku žalobcov, ktoré si uplatnili v tomto konaní. Obavu z budúceho ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia podľa žalobcov predstavuje aj tá skutočnosť, že žalovaná spoločnosť bola založená až v roku 2011, nemá dlhodobú reputáciu a navyše bola založená len na konkrétnu činnosť správy budovy polikliniky po jej odpredaji Prešovským samosprávnym krajom. Napokon žalobcovia poukazovali i na to, že iniciovali mimosúdne rokovanie so žalovaným, ktorý na ich výzvu vôbec nereagoval. Vzhľadom na rozsah žiadaného nariadenia predbežného opatrenia, súd prvého stupňa doručil návrh na vydanie predbežného opatrenia aj žalovanému s tým, aby sa k nemu vyjadril a zároveň ho vyzval na predloženie listín svedčiacich o hodnote nehnuteľnosti, na ktorú je viazané vydanie predbežného opatrenia, i listinných dôkazov, z ktorých by bolo zrejmé, aký majetok žalovaný vlastní, ako hospodári a taktiež uložil žalovanému bližšie špecifikovať záložné práva zapísané na LV č. XXXX kat. územia I. na týchto nehnuteľnostiach v prospech VÚB, a.s.. Žalovaný sa v lehote určenej súdom nevyjadril.

Po citácii ust. § 102 ods. 1, § 74 ods.1, § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. prvostupňový súd konštatoval, že v danom prípade žalobcovia podanou žalobou osvedčili danosť práva, pričom skutočnosti tvrdené žalobcami budú predmetom dokazovania vo veci samej. Predbežné opatrenie možno nariadiť pre obavu, že by výkon súdneho rozhodnutia (exekúcia) bol ohrozený, aj keď rozhodnutie zatiaľ nebolo vydané, ale prebieha konanie, v ktorom by mohlo byť vydané. V takomto prípade však ide o celkom výnimočné opatrenie, ktoré musí byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu, takže o to viac musia byť dané, alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by výkon rozhodnutia (exekúcia) bol ohrozený a kumulatívne, že žalobca má pohľadávku, alebo iný nárok, a že mu tento nárok bude priznaný súdnym rozhodnutím. Ohrozenie výkonu súdneho rozhodnutia musí mať reálnu podobu, pretože práve toto predbežné opatrenie zásadným spôsobom ovplyvňuje výkon vlastníckych práv žalovaného a k jeho vydávaniu sa musí pristupovať nanajvýš uvážlivo. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia sú povinní preukázať, že žalovaný znižuje hodnotu majetku, alebo prípadne nepriaznivo ovplyvňuje svoje majetkové pomery. Súd vyhodnotil návrh na vydanie predbežného opatrenia ako čiastočne dôvodný. Mal za to, že žalobcovia osvedčili danosť práva a čiastočne aj obavu, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a to tým, že žalovaný je krátko existujúcou spoločnosťou s ručením obmedzeným so základným imanom 5.000,- eur. Súd pritom vzhľadom na rozsah žiadaného predbežného opatrenia dal možnosť žalovanému, aby na tento návrh reagoval a najmä doložil listiny svedčiace o hospodárení žalovaného, o jeho majetku. Žalovaný však na výzvu súdu vôbec nereagoval. Aj túto okolnosť súd považoval za dôvod, na základe ktorého vyhovel návrhu na vydanie predbežného opatrenia v časti, kde zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami tým spôsobom, že žalovaný ich do skončenia tohto konania nesmie predať, darovať, postúpiť, teda nesmie dôjsť k prechodu vlastníckeho práva týchto nehnuteľností na iný subjekt. Iná potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania a s tým spojená ochrana práva uplatňovaného žalobcami v súdnom konaní nebola v konaní o nariadenie predbežného opatrenia preukázaná a tým ani nevyhnutná, potrebná a dôvodná. Aj ďalší iný zákaz nakladať s nehnuteľnosťou (právo prenajať...), žiadaný žalobcami, by bez relevantného a preukázaného dôvodu paralyzoval žalovaného a bez primeraného dôvodu by ho obmedzoval nad rámec potrebnej miery v jeho podnikateľskej činnosti. Preto súd v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, proti výroku, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného oparenia na zloženie peňažnej sumy do úschovy súdu, podali včas odvolanie žalobcovia. Poukazujú na to, že aj podľa dôvodov napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa mal za to, že žalobcovia osvedčili danosť práva i obavu z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Za takéhoto stavu mal súd vyhovieť aj ich návrhu na zloženie finančnej sumy do úschovy. Nehnuteľnosti, s ktorými súd zakázal žalovanému nakladať, sú založené v prospech banky i ďalšieho subjektu záložnými právami a aj v prípade, keby došlo k uspokojovaniu nárokov predajom týchto nehnuteľností, prednostne by boli uspokojení záložní veritelia. Na pozemkoch je tiež množstvo tiarch znižujúcich hodnotu nehnuteľnosti. Súdu ani žalobcom nie je známy rozsah povinností žalovaného zabezpečených záložnými právami. O prístupe žalovaného k plneniu si svojich povinností svedčí aj to, že žalovaný uložil účtovné závierky za roky 2011 a 2012 do Zbierky listín až dňa 27. 1. 2014, teda o niekoľko rokov neskôr. Môže sa stať, že rozsah záložných práv je vyšší než hodnota nehnuteľností, a preto pri prípadnom predaji nehnuteľností v rámci exekúcie, či pri dobrovoľnej dražbe, by žalobcovia nemuseli byť uspokojení vôbec. Preto zákaz previesť či inak zaťažiť nehnuteľností sa žalobcom javí ako nedostatočný a obava o nevykonateľnosť súdneho rozhodnutia trvá. Žalovaný nemá takúto udalosť, ktorá je predmetom konania ani poistenú, a teda nie je krytá poistením, tak ako to napokon vyplýva aj z oznámenia poisťovne GENERALI poisťovňa a.s. o ukončení likvidácie škodovej udalosti. Žalovaný sa preto nemôže spoliehať ani na poisťovňu, že uhradí uplatňovanú satisfakciu, ktorú žalobcovia proti nemu uplatňujú v konaní. Žalovaný do dnešného dňa nereagoval ani na výzvy žalobcov na osobné stretnutie či vysporiadanie vecí. Aj keď žalobcovia žiadali zložiť do úschovy tretinu sumy, ktorú uplatňujú ako náhradu nemajetkovej ujmy, nechávajú výšku sumy na zváženie súdu, aby rozhodol či zaviazhe na zloženie do úschovy nimi požadovanú sumu alebo aj sumu nižšiu, stále však zabezpečujúcu reálny výkon rozhodnutia súdu. Zabezpečovacia funkcia predbežných opatrení sa prejavuje najmä v ich schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou pomerov nepriaznivým následkom, a teda zaistiť výkon súdneho rozhodnutia, ak je aj obava, že by tento výkon bol ohrozený chovaním žalovaného. Žalobcovia pripájajú k odvolaniu aj znalecký posudok č. 10/2013 zo dňa 2. 12. 2013 vypracovaný Ing. B. O., z ktorého vyplýva, že výťah v čase úrazu nespĺňal bezpečnostne technické normy pre bezpečnú prevádzku. Výťahy v nehnuteľnosti boli v dezolátnom stave a v dôsledku toho pri tragickej udalosti zahynul jediný syn žalobcov. Žalobcovia sú toho názoru, že osvedčili nielen základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti ich nároku, ale aj skutočnosti potrebné pre poskytnutie predbežnej ochrany a zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia. Žalovaný je spoločnosťou s nízkym základným imaním, s krátkodobou reputáciou, so zriadenými záložnými právami a ťarchami na jeho majetku. Poistné plnenie zo škodovej udalosti nie je možné a žalovaný odmieta komunikovať so žalobcami. Navrhujú preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v nimi napadnutej časti zmeniť tak, že sa vyhovie aj návrhu na uloženie povinnosti žalovaného zložiť finančnú sumu do úschovy súdu.

Proti uzneseniu, proti výroku, ktorým bolo návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovené, podal včas odvolanie žalovaný. Považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa v ním napadnutej časti za nezákonné. Namietá, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie takéhoto predbežného opatrenia. Žalovaný považuje dôvody, o ktoré žalobcovia opierali návrh na vydanie predbežného opatrenia za neopodstatnené. V žiadnom prípade nezakladajú jednu zo základných zákonných podmienok pre vydanie predbežného opatrenia spočívajúcu v existencii dôvodnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia vo veci samej bol ohrozený konaním žalovaného. Žalovaný má za to, že žalobcovia okrem osvedčenia práva, ktorého sa vo veci samej domáhajú, neuviedli také rozhodné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal mu nakladať s nehnuteľnosťou. Dôvody, na základe ktorých žiadajú vydať predbežné opatrenie nie sú dôvodmi, na základe ktorých možno konštatovať existenciu dôvodnej obavy. Samotné tvrdenie, že žalovaný môže scudzit' vlastné nehnuteľnosti, aby sa vyhol plneniu žalobcom, neobstojí pre naplnenie obligatórnej podmienky pre vydanie predbežného opatrenia, a teda v danej veci neexistujú také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné charakterizovať konanie žalovaného ako konanie ohrozujúce záujem žalobcov. Pre absenciu dôvodnej obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia nie je možné návrhu vyhovieť. Za účelom vylúčenia akejkoľvek obavy žalovaný predkladá súdu prihlášky do ponukového konania zo 14. 1. 2014, ktoré predložil Prešovskému zdravotníctvu a.s. za účelom odkúpenia príľahlých pozemkov okolo budovy Polikliniky v Humennom, ktorej je vlastníkom. Týmto žalovaný preukazuje, že vykonáva úkony smerujúce nie k zúženiu rozsahu vlastného majetku, ale naopak, k jeho zväčšeniu. Ak neexistuje dôvodná obava z nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a nebola osvedčená ani skutočnosť, že žalovaný by sa faktickými či právnymi úkonmi snažil ohroziť záujem žalobcov, nie sú splnené podmienky na nariadenie

predbežného opatrenia. Navrhuje preto, aby odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že sa návrh na vydanie predbežného opatrenia ako nedôvodný zamietne.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že je podnikateľským subjektom, ktorý má v predmete činnosti prenájom nehnuteľností. Prevádzkuje i nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahuje súdom prvého stupňa nariadené predbežné opatrenie. Tieto nehnuteľnosti nadobudol kúpou za kúpnu cenu vo výške 1.900.000,- eur, na úhradu ktorej použil aj cudzie zdroje, a to prostriedky z úveru od VÚB a.s. vo výške 1.400.000,- eur. Od kúpy uvedených nehnuteľností investoval a naďalej investuje do nehnuteľností ďalšie finančné prostriedky. Boli realizované rozsiahle rekonštrukcie, ktorými došlo k zhodnoteniu celej budovy. Žalovaný nemal a ani nemá záujem budovu polikliniky predávať, ale mieni ju používať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Neobstojí argumentovanie žalobcov, že sa jedná o mladú spoločnosť, ktorá má len 2 roky a nie je tento argument možné používať ako merítko na hodnotu spoločnosti. Takýmto merítkom nemôže byť ani výška základného imania spoločnosti. Súdu predkladá znalecký posudok č. 19/2011 zo 17. 5. 2011 vypracovaný znalcom Ing. B. M., podľa ktorého bola určená cena nehnuteľnosti vo výške 2.640.000,- eur. Po realizovaných investíciách je hodnota nehnuteľnosti v súčasnej dobe neporovnateľne vyššia. Na nehnuteľnostiach viaznu záložné práva veriteľov pre ich pohľadávky, ktoré ku dnešnému dňu predstavujú cca 2.000.000,- eur. Po odpočítaní súčasnej hodnoty nehnuteľnosti i hodnoty záväzkov vychádza zostatok niekoľkonásobne prevyšujúci uplatnený nárok žalobcov. Toto vylučuje právnu argumentáciu žalobcov v podanom odvolaní. Žalobcovia žiadajú zloženie do úschovy 100.000,- eur, pričom v odvolaní ponechávajú výšku takejto povinnosti na zváženie súdu. V obdobných veciach podľa rozhodnutí súdov výška priznávaného nároku bola neporovnateľne nižšia. Napriek tomu, ak bude spoločnosť zaviazaná zaplatiť náhradu, bude majetok žalovaného dostatočne postačovať na výkon rozhodnutia, ktorého dobrovoľného plnenia sa žalobcovia obávajú. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia musí súd prihliadať na to, aby nedošlo k zásadnému neprimeranému zásahu do podnikateľskej činnosti žalovaného. Žalovaný má uzatvorené nájomné zmluvy s lekármi, ktorí poskytujú zdravotnú starostlivosť v jeho nehnuteľnosti. Žalovaný sa pri nadobúdaní nehnuteľnosti zaviazal, že nebude používať nehnuteľnosť na inú podnikateľskú činnosť, ako je činnosť súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Možnosť iného komerčného využitia je značne zúžená, až obmedzená. Tým, že by žalovaný mal povinnosť zložiť kauciu, resp. finančnú hotovosť vo výške 100.000,- eur v rámci požadovaného návrhu, došlo by k ohrozeniu činnosti Polikliniky v Humennom, ako aj k problémom súvisiacim s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Žalovaná spoločnosť si plní všetky úverové záväzky, ku ktorým sa zaviazala pri kúpe nehnuteľnosti. Výška prijatého mesačného nájmu od nájomcov predstavuje sumu cca 21.000,- eur a je použitá na zaplatenie mesačnej splátky úveru poskytnutého na kúpu polikliniky, ktorá činí 17.950,- eur. Rozdiel zostatku prijatého nájmu sa kumuluje na vykonanie ďalšej investície do nehnuteľnosti i bežnú údržbu nehnuteľnosti. Nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že žalovaná spoločnosť neprejavila ľútosť nad udalosťou, ku ktorej došlo 18. 10. 2013. Predmetná tragická udalosť všetkých nepriaznivo zasiahla, vyjadrili k nej ľútosť vo všetkých médiách jednak v printových ako aj terestriálnych. Tiež listom zo dňa 11. 2. 2014 prejavili ľútosť nad udalosťou. Preto tvrdenie žalobcov je nepravdivé. Udalosť je predmetom šetrenia v trestnom konaní, ktoré do dnešného dňa nie je právoplatne skončené a nie je tak právoplatne rozhodnuté, či konkrétna osoba zavinila alebo nezavinila vznik takéhoto nešťastia. Nesúhlasí ani s tým, že by sa na predmetné odškodnenie nárokov nevzťahovalo poistenie. S postojom poisťovne k jej povinnosti nahradiť škodu nesúhlasí, pričom opiera svoj názor aj o rozsudok Súdneho dvora EÚ z 24. 10. 2013. Pri kúpe nehnuteľnosti sa vychádzalo z toho, že každá financujúca banka, ako aj podnikateľské subjekty požadujú ručenie vo forme záložného práva na nehnuteľný majetok dlžníka. Žalobcom podľa názoru žalovaného ušlo to, že v priebehu rokov 2012 - 2014 žalovaná spoločnosť riadne hradila časť svojho dlhu a naďalej uhrádza tento dlh z predmetu podnikania, ktorým je prenájom uvedenej nehnuteľnosti. Podľa žalovaného do budúca sa nemusia žalobcovia obávať prípadného výkonu rozhodnutia. Práve naopak, je toho názoru, že svojím návrhom žalobcovia ohrozujú vykonateľnosť prípadného rozhodnutia vo veci samej. Nesúhlasí s tým, že poskytol súdu žiadané informácie o jeho hospodárení. Informácie sú verejne dostupné z jeho daňového priznania, ako aj z dokladov uložených v Zbierke listín a čo sa týka úverových a záložných zmlúv, tieto sa nachádzajú v Katastri nehnuteľnosti, kde si ich žalobcovia môžu overiť, prípadne sa bližšie s nimi aj oboznámiť. Podľa názoru žalovaného, ak by súd vyhovel návrhu žalobcov a uložil mu povinnosť zložiť tak vysokú finančnú hotovosť do úschovy súdu, malo by to pre neho za následok likvidáciu spoločnosti, jej platobnú neschopnosť, objektívnu nemožnosť riadne a včas splácať svoje záväzky, bankový úver, na základe ktorého je zriadené záložné právo v prospech banky ako záložného veriteľa, čím by v neposlednom rade bolo ohrozené aj poskytovanie zdravotnej starostlivosti v okolitom regióne, pretože v budove je

minimálne 85 % nájomcov poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Vydaním predbežného opatrenia v znení ako ho žiadajú žalobcovia by došlo k neprimeranému zásahu do vlastníctva žalovaného i k obmedzeniu jeho podnikania. Odvolanie žalobcov smerujúce proti zamietajúcemu výroku súdu v časti zloženia sumy 100.000,- eur do úschovy označuje tak za nedôvodné a žiada, aby aj v tomto rozsahu bol návrh žalobcov na nariadenia predbežného opatrenia zamietnutý. Pripája k tomuto vyjadreniu aj znalecký posudok č. 19/2011 od znalca Ing. B. M., kúpnu zmluvu uzavretú s predávajúcim Spoločné zdravotníctvo a.s. dňa 5. 6. 2012, zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľné veci č. 920/2012/ZZ z 11. 6. 2012, dodatok č. 3 k zmluve o termínovanom úvere č. 899/2011/UZ uzavretej s VÚB a.s. dňa 7. 6. 2012.

Odvolací súd prejednal podané odvolania bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní napadnutého uznesenia sa riadil zásadami vyplývajúcimi z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Bol teda viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní, nad rámec ktorých nebol oprávnený ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou sú len prípadné vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po takomto preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť.

Vo všeobecnosti platí, že na každom súdnom rozhodnutí, vrátane rozhodnutia, ktorým sa rozhoduje o návrhu na predbežné opatrenie, musí existovať právny záujem.

Právny záujem na predbežnom opatrení sa vyvodzuje z právne významných skutočností, ktorých základ spočíva v znení § 74 ods. 1 a § 102 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať záujem na predbežnom opatrení a je jeho povinnosťou osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 102 ods.1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 76 ods. 1 písm. d), f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Tak ako je už uvedené vyššie, zmyslom predbežného opatrenia je aj možná dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom musí byť poskytnutá ochrana ako tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, tak v rámci ústavných a zákonných pravidiel aj tomu, voči komu predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany, t. j. toho, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada. Predbežným opatrením za žiadnych okolností nie je prejednaný konečný výsledok sporu len sa ním zaisťuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny základ. Aby súd rozhodujúci o návrhu o predbežnom opatrení mohol zákonným spôsobom realizovať dočasnú úpravu pomerov účastníkov, je zákonnou úpravou vyžadované, aby žalobca súdu preukázal (osvedčil) jednak sám nárok a jednak, že je tu potreba dočasne upraviť pomery účastníkov.

Judikatúra (viď napr. NS SR 2 MCdo 5/2005) zdôraznila, že predbežným opatrením môže súd dočasne upraviť pomery účastníkov konania aj pre dobu od podania návrhu vo veci, až do jej právoplatného skončenia. Predbežné opatrenie možno nariadiť pre obavu, že by výkon súdneho rozhodnutia (exekúcia) bol ohrozený, aj keď rozhodnutie zatiaľ nebolo vydané, ale prebieha konanie, v ktorom by mohlo byť vydané. V takomto prípade však ide o celkom výnimočné opatrenie, ktoré musí byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu, takže o to viac musia byť dané alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by výkon rozhodnutia (exekúcia) bol ohrozený a kumulatívne, že žalobca má pohľadávku alebo iný nárok, a že mu tento nárok bude priznaný súdnym rozhodnutím.

Unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena môže byť síce niekedy pre stranu sporu nesmierne obtiažné, až nespiteľné, najmä keď prístup k relevantným informáciám a dôkazom má protistrana alebo aj tretia osoba, ale procesné právo to vyvažuje a zmiernuje tzv. všeobecnou (ale aj konkrétnou) edičnou povinnosťou, t.j. povinnosťou každého predložiť na výzvu súdu predmety alebo listiny a dôkazy, či určením právnych domniek.

Súd musí tieto okolnosti zvážiť. Aj v konaní o vydanie predbežného opatrenia musí žalobca produkovať také skutočnosti, ktoré môžu smerovať k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia predbežného opatrenia (viď aj rozhodnutie č. 15/1972 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanov).

V konaní vo veci žalobcovia uplatňujú nároky súvisiace so zásahom do ich osobnostných práv na súkromie a rodinný život chránený ust. § 11 Obč. zák.. Vzhľadom na neodstrániteľné následky zásahu žiadajú aj o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí urobil záver o osvedčení základu tohto nároku uplatňovaného žalobcami. Žalovaný podaným odvolaním a ani vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov nespochybňuje osvedčenie základu nárokov uplatneného žalobcami. Pre rozhodnutie o podaných odvolaniach bolo tak určujúcim zodpovedanie otázky, či sú osvedčené také skutočnosti, ktoré odôvodňujú takú dočasnú úpravu pomerov účastníkov, ktorá je potrebná z dôvodu ohrozenia budúceho výkonu súdneho rozhodnutia a v neposlednom rade aj otázku primeranosti nariaďovaného predbežného opatrenia (v prípade záveru o potrebe jeho nariadenia).

Žalobcovia dôvodne pri tvrdení týchto skutočností vychádzajú z verejne dostupných informácií o výške základného imania vedeného v Obchodnom registri i o obsahu listov vlastníctva o majetku vo vlastníctve žalovaného. Reálne existujúcimi aktuálnymi informáciami o stave majetku žalovaného disponuje zatiaľ len sám on. Ak už súd prvého stupňa požadoval od žalovaného listiny o jeho majetkových pomeroch, konal tak len v súlade s možnosťami využitia vyššie uvedenej edičnej povinnosti každého predložiť súdu predmety a listiny (dôkazy) potrebné pre zistenie takých skutočností, ktoré sú potrebné pre objasnenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Žalovaný na túto výzvu súdu prvého stupňa nereagoval. Procesnú iniciatívu v tomto smere realizuje až po vydaní rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Každopádne však ani z obsahu týchto jeho podaní nevyplýva, že by spochybňoval skutočnosti, že ako právnická osoba vznikol dňom 16. 6. 2011, kedy bol zrealizovaný zápis spoločnosti do Obchodného registra. Spoločnosť skutočne vznikla so základným imaním vo výške 5.000,- eur. Žalovaný nespochybňuje v odvolacom konaní ani to, že podstatnú časť nadobúdaného majetku získal z úverových zdrojov. Je to logické aj v nadväznosti na obsah ním predkladanej kúpnej zmluvy, v ktorej sa už konštatuje v preambule, že dňa 5. 9. 2011 (krátko po vzniku spoločnosti) žalovaná spoločnosť uzavrela zmluvu o budúcej zmluve, podľa ktorej na budúcu zmluvu zložila predávajúcemu zábezpeku vo výške 190.000,- eur. Bez akýchkoľvek pochybností na zaplatenie tretej splátky kúpnej ceny (č.l. 110 spisu) vo výške 1.400.000,- eur boli poskytnuté prostriedky z úveru od Všeobecnej úverovej banky, a.s., o čom svedčí aj obsah Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľné veci č. 920/2012/ZZ (č.l. 121 a nasl. spisu). Zdá sa byť logickým, že ak pri založení spoločnosti mala spoločnosť základné imanie 5.000,- eur, aj

na financovanie ďalších zložiek kúpnej ceny na predmetné nehnuteľnosti boli použité iné zdroje, než vlastný majetok.

Z obsahu listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. I. okrem iného z časti C - ťarchy vyplývajú záložné práva v prospech VÚB a.s., a to podľa zavkladovanej listiny V 741/2012 a listiny V 1294/2013. V tejto časti je vedené aj ďalšie záložné právo v prospech Mliekoservis Slovakia a.s. podľa zavkladovanej zmluvy č V 311/2014.

Za takéhoto stavu niet dôvodu na pochybnosti o tom, že podstatná časť týchto nehnuteľností, resp. ich nadobúdacia hodnota, je krytá prostriedkami z úveru zabezpečeného záložným právom. Na strane druhej je z obsahu predloženej kúpnej zmluvy zrejmé aj to, že kupujúci sa zaviazal po dobu 20 rokov odo dňa nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zachovať doterajší účel využitia stavby, ktorým je prenájom poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych zariadení, ambulancií v súlade so zák. č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, a to na ploche predstavujúcej minimálne 85 % prenajímateľnej plochy stavby, ktorá bola predmetom tohto konania. Obsah zmluvy svedčí aj o predkupnom práve v prospech predávajúceho súvisiaceho aj napr. so zmenou doterajšieho účelu využitia stavby.

Takýto obsah zmluvného dojednania svedčí o tom, že žalovaná spoločnosť je limitovaná v spôsobe využitia i spôsobe nakladania s nehnuteľnosťami. Ďalšie súdom uložené obmedzenie s nakladaním s nehnuteľnosťami by mohlo privodiť obmedzenie žalovaného v jeho podnikateľskej aktivite práve zameranej na plnenie povinností prenajímateľa a napokon aj na produkovanie zisku z takejto podnikateľskej činnosti, čo by v neposlednom rade do budúcnosti mohlo skutočne ohroziť aj uspokojenie nárokov žalobcov uplatnených v tomto konaní. Ak sú predmetné nehnuteľnosti predmetom záložných zmlúv, treba súhlasiť so žalobcami aj v tom, že pri prípadnom realizovaní záložných práv záložných veriteľov by mohlo dôjsť ku stavu, keď budú prednostne či celkom z predaja založených nehnuteľností uspokojení len záložní veritelia.

Za takéhoto stavu účelu dočasnej úpravy práv a povinností účastníkov so zámerom na zabezpečenie budúceho výkonu rozhodnutia by nemalo slúžiť obmedzenie nakladania žalovaného s predmetnými nehnuteľnosťami. Preto v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že je dôvod na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa a na zamietnutie tohto návrhu na zákaz nakladania s nehnuteľnosťami žalovaným.

Na strane druhej, ak sú podnikateľské aktivity žalovaného (aj podľa jeho vyjadrenia) zamerané predovšetkým na prenájom nehnuteľností, je zrejmé pri kalkulácii, ktorú používa samotný žalovaný, že z prenájmu má každomesačne rozdiel medzi príjmom a nákladmi na plnenie úverových povinností v rozsahu takmer 4.000,- eur.

Stav majetku žalovaného, deklarovaný aj samotným žalovaným, svedčí o tom, že by budúci výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Práve dohodnuté záložné práva či spomenuté predkupné právo môžu byť tými skutočnosťami, ktoré budúci výkon rozhodnutia môžu ohroziť. Nezanedbateľným je aj tvrdenie samotného žalovaného o potrebe ďalších investícií do nehnuteľností. Žalovaný však deklaruje i spôsobilosť plniť kúpnu cenu v ponukových konaniach na predaj nehnuteľného majetku tak, ako to uvádza v prihláškach, ktoré sú v spise na č.l. 61 či 65. Z obsahu týchto prihlášok nie je zrejmé, že by tieto prostriedky boli len z vlastných zdrojov žalovaného. Na strane druhej, keď je žalovaný spôsobilý plniť takéto povinnosti, je aktuálne možné aj pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia uložiť žalovaného povinnosť v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. d) O.s.p.. Ak žalovaný chce a podľa neho samotného môže peňažné prostriedky použiť na účel nadobudania týchto nehnuteľností v ponukových konaniach, svedčí to aj o jeho spôsobilosti zabezpečiť si prostriedky aj z iných zdrojov, a teda môže disponovať aj prostriedkami, ktoré by mohol zložiť do úschovy na súde, s tým, že by v budúcnosti tieto prostriedky boli použité pre prípadný budúci výkon rozhodnutia.

Pri posudzovaní primeranosti výšky takéhoto plnenia treba mať na zreteli to, aby zložené finančné prostriedky splnili účel zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia, ale na druhej strane i to, aby nad mieru primeranú pomerom neobmedzili žalovaného vo výkone jeho podnikateľských aktivít. Vychádzajúc z pravidelného príjmu žalovaného z prenájmu nehnuteľností a majúc na zreteli aj spomenutú primeranosť obmedzenia, či uloženia povinnosti žalovaného k uplatňovanej pohľadávke vo veci samej, je odvolací súd toho názoru, že účelu, aký má na mysli ust. § 102 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 76 ods. 1 písm. d) O.s.p. splní uloženie povinnosti zložiť na zabezpečenie pohľadávky žalobcu v 1. rade sumu vo výške 20.000,- eur a pre žalobkyňu v 2. rade tiež sumu 20.000,- eur. Z uvedených dôvodov podľa § 220 O.s.p. odvolací súd teda rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia týkajúci sa zákazu nakladania s nehnuteľnosťami zamietol, ale zamietajúci výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o povinnosti zložiť finančnú sumu do úschovy zmenil tak, že uložil žalovanému zložiť do súdnej úschovy pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade sumu 20.000,- eur a vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade sumu 20.000,- eur. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že určením takejto výšky sumy, ktorú je žalovaný povinný zložiť do úschovy, nejudikoval odvolací súd záver o výške plnenia, ktoré by žalobcovia mali mať prisúdené v súvislosti s rozhodovaním o náhrade nemajetkovej ujmy uplatňovanej vo veci samej.

Aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s ust. § 145 ods. 1 O.s.p. rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Postup pri plnení súdom uloženou povinnosťou prijatím peňazí do úschovy upravujú ust. § 352 ods. 1, 2 O.s.p..

Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.